

Folk, en demokratisk offentlig Mening, saa skabe vi en Forfatningsaad, der er bedre at bygge paa end nok saa mange Ændringer af den Slags, som her foreligge.

Krabbe: Den højtærede Konseilspræsident har i sit Foredrag set fuldstændig rigtig paa dette Forslags Indhold og paa dets Grænser. Den højtærede Konseilspræsident har ganske rigtig bemærket, at Forslagets første Afsnit jo ikke vedrører egentlig Finanslovbehandlingen, og at Forslagets andet Afsnit giver Bestemmelser for, hvad Regeringen skal gøre, naar det nærmer sig til en Finanslovskonflikt mellem Tingene, men at disse Bestemmelser dels have visse Ufuldkommenheder, som Forslagsstillerne heller ikke ere blinde for, dels heller ikke strække til, idet det altid staaer aabent for det Ting, der maatte være i Overensstemmelse med Regeringen, i Forstaaelse med denne at forkaste det Forslag, som Regeringen har forelagt. Endelig har den højtærede Minister jo, hvad der er Hovedsagen, med fuld Ret sagt om Forslagets Afsnit III., at det kun løser sin Opgave negativt, men ikke giver en positiv Løsning. Det er allerede blevet sagt i Fjor fra Forslagsstillernes Side ved Forslagets første Behandling her, og det er en Ting, som vi slet ikke kunne bestride eller ønske at lægge Dølgmaal paa, men Sagen er jo den, at efter Opgavens overordentlig store Vanskelighed, som den højtærede Konseilspræsident har fuld Ret til at fremhæve, er det lidet tilraadeligt for et organiseret Parti at fremkomme med et Forslag til en positiv Løsning. Sligt er lettere tilladeligt for et enkelt Medlem, der handler paa eget Ansvar, saaledes som det jo skete i næstsidste Samling fra min Side. Derimod er det fuldstændig berettiget, at et organiseret Parti, der har større Ansvar at bære paa end det enkelte Medlem, har taget i Betænkning at fremkomme med Forsøg paa den positive Løsning. Men naar nu den højtærede Konseilspræsident efter at have paapeget Manglerne ved Forslaget og efter at have fremhævet det, som vi Forslagsstillere selv i Fjor havde nævnet, at det kun indeholder det negative, derefter siger, at han dog ønsker, at der arbejdes paa at finde ogsaa en positiv Løsning, saa er jeg i det lykkelige Tilfælde, at jeg her, ligesom tidligere, naar vi have samtale om denne Sag, kan sige, at jeg er glad ved at høre de Udtalelser, der ere fremkomne fra Regeringen. Jeg deler ikke den højtærede Konseilspræsidents Betragtning deri, at

Tiden ikke skulde være meget gunstig. Tværtimod, jeg anser den for særdeles gunstig. Jeg tror, den var efter sidste Valg overordentlig gunstig i 1ste Samling, og den var i den mellemste Samling i fortrinlig Grad egnet til, at en Regering, der vilde tage denne store Opgave op til Lykke for sig og de Interesser, den har at varetage, kunde have gjort dette; endnu i denne 3dje Samling, tror jeg, Tiden virkelig vil være god dertil, men naturligvis kun naar man selv føler sig oplagt og stemt til at bære den frem. Den højtærede Minister mener, at der, for at den skal føres frem, skal være en Stemning til at bære den frem. Ja, det er ganske sandt, men Forudsætningen for, at en saadan Stemning kan vokse sig stærk, er jo rigtignok, at der er en Regering, der er stemt for enten at bære den frem eller dog lægge sine bedste Kræfter til for at fremme den, naar den kommer. Det er, tror jeg, Betingelsen for, at der ret kan vækkes en Stemning for dens Gennemførelse; saa længe denne Betingelse mangler, vil det hele Folk, hvor meget det end ønsker den, føle den store Mangel, der er for Gennemførelsen, saa hvor dybt endogsaa Ønsket ligger i Folkets Sind, vil Stemningen for at sætte sig i Bevægelse derfor mangle. Men Aarsagen dertil maa da egentlig føres tilbage først og fremmest til Regeringen, men naturligvis ogsaa til Repræsentationen. Hos os ligger Forpligtelsen til at føre an i Stemningen, for at denne store Opgave kan løses. Jeg er ganske uenig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 12te Valgkreds (Wiinblad) i hans Opfattelse af Virkningen af en Grundlovsreform. Jeg er uenig med ham navnlig i hans Forudsætninger. Jeg tror nemlig, at det Hensyn, som her skal tages til Folket, er ikke det, om det billiger en vis Sums Udgivelse eller ikke, og altsaa, om det billiger Indholdet af en vis provisorisk Finanslov eller ej. Nej, det Hensyn, der er at tage til Folket, er det, at man giver Folket en tryk Bevidsthed om, at der er en Ret, som er ens for alle her i Landet, ens for enhver Regering, hvad enten den er en Højregering eller Venstregering, og anerkendt baade af dem, der lide under dens Tyngsel, og dem, der nyde godt af dens Tilværelse. Det er Retsbevidsthedens Sikrelse, som er det store uvurderlige Gode, som vi skulle have for Øje, naar vi tænke paa Folkets Interesser, og ikke det, om Folket billiger en bestemt Sums Udgivelse eller ej. Imedens jeg jo ikke kan have nogen Forestilling om, hvorledes det vil gaa, om